

ПИСМО ДО ВСИЧКИ ДЕЦА В БЪЛГАРИЯ

Скъпи деца – малки и големи, тихи или пакостливи, весели и остроумни! Искам да ви кажа колко силно желая да се запозная лично с всички вас и да си поговорим като приятели! Но тъй като в момента в целия свят кипи голяма бъркотия, срещата ни се отлага за по-спокойни времена.

Затова пък мога да ви пиша. И докато го правя, пак се питам: „Откъде се взе този щур вирус?! Да не си мисли, че е по-силен от нас? Ами, като се отдръпнем от него и като остане сам - ще види той! Ще умре от скука!“

Сигурна съм, че ще се случи, но преди това се налага да преживеем някой и друг по-труден ден. Например като тези пролетни седмици, в които времето е слънчево и топло, навсякъде цъфтят храсти и дървета, а ние трябва да си стоим у дома. Вие, но и аз също.

Ако знаете обаче колко работа свърших през тези дни! Та аз никога не съм разполагала с толкова свободно време! За един месец прочетох повече книги, отколкото през предната половин година. А вие? Използвате ли времето за четене на книги?

Докато четях, се запознах с много хора. Някои от тях изобщо не искам да срещна повторно - жестоки, подли, алчни егоисти – не, не, неприятни са с невъзможния си характер. Обаче с други се сприятелих завинаги! Досещате се, че говоря за героите от книгите, които прочетох. Но нали тези герои са като хората от реалния живот.

Благодарение на четенето преживях и много случки. Понякога изтривах сълзи от смях, друг път не можех дъх да си поема от възмущение. А една вечер в тъмното, когато светеше само лампата, до която четях, едва не получих сърдечен удар от страх и трепет – нали разбирате – героинята от книгата трябваше да бъде спасена! Казвах ѝ кой я преследва, пошепвах в ухото ѝ на кого да не вярва, но тя все не ме чуваше и преживя много преди да разбере кой ѝ е приятел и кой – враг. Пък с нея страдах и се радвах и аз.

Но какво да се прави – така е с добрите книги. Разказват ти случки, а героите направо те грабват със себе си, както си по пижама, и ти

заживяваш в друг свят – може да е пълен с неизвестност и опасности, но може и да е точно този, за който винаги си мечтал. Възможно е дори да се озовеш в някоя непозната страна, после в друга... Прочети няколко подобни книги и ще обиколиш цялото земно кълбо по домашни пантофи. При това точно сега, когато не летят самолети, че и границите са затворени.

Така е, всяка добра книга е едно чудо. Колкото повече четем, толкова повече ще преживеем, а и ще се променяме. Ще се разбираме по-добре с другите хора, ще научаваме нови неща, ще ставаме по-умни, мъдри и човечни. А какво да кажем за удоволствието и забавлението от четенето – изпитваме го при всяка страница!

Е, разказах ви за моите преживелици, свързани с книгите, които прочетох напоследък. А вие? Колко книги прочетохте? Поговорихте ли с някого за тях? Предлагам ви да попитате всички у дома, а защо не и приятелите си, дали познават някой от вашите любими герои. Ако не го познават, разкажете им за него. Сигурна съм, че ще им направите голямо впечатление!

Още нещо преживях в това „затворено“ време – едни от най-приятните и ценни часове в моя живот. Сутрин всички у дома закусваме заедно, на обяд и вечеря също сме заедно. Разговаряме, смеем се, мечтаем... Тези часове и дни, прекарани с любимите хора, са безценни, деца! Тогава усещаме силата и подкрепата на семейството и знаем, че няма да сме сами в беда.

Всеки човек, който е лишен от свои близки и приятели, е самотен и нещастен – също като ония деца, останали без родители и други роднини. Те имат храна и дрехи, но само това не е достатъчно. Нали всяко дете иска да се гушне в топлата прегръдка на някого от семейството; всяко дете иска да разкаже нещо и да бъде изслушано с внимание и разбиране; всяко дете има и много въпроси и пак някой от семейството ще му помогне да намери отговорите. Познато ви е, нали?

Сигурна съм, че вие сте обичани от вашите родители, от баба, от дядо... Само не зная дали сте им казвали, че и вие ги обичате. Ако не сте, кажете им го и го казвайте често. Ценете обичта и я предавайте и на други хора. Така светът, в който живеем, ще е по-светъл, по-топъл и красив.

Скъпи деца, на вас и на близките ви желая да останете здрави!
Растете умни, трудолюбиви, добри и щастливи!

Сърдечни поздравии,

Анета Дучева

12 април 2020 г.

Мюнхен